

fra regeringen kan virke udgiftsdrivende«. Og jeg er da glad for, da det her åbenbart er skrevet efter kommuneaftalen, at regeringen nu erkender, at kan vi ikke gøre det bedre-kampagnen kan virke udgiftsdrivende.

Venstre er også af den opfattelse, som indenrigsministeren gav udtryk for, at der kan være stor ulighed i forhold til kommunernes økonomiske formåen.

Jeg var glad for de udmeldinger, som indenrigsministeren kom med her fra talerstolen, og det er også vores opfattelse, at bl.a. de ændrede udligningsaftaler kombineret med manglende vækst i nogle områder kombineret med en uheldig demografisk udvikling altså har sat nogle kommuner i en meget uheldig økonomisk situation. Vi kan måske sige, at det skæve Danmark på nogle områder er blevet endnu mere skævt.

Det er sådan, at vi i Venstre aldrig har haft praksis for at stemme for forslag til vedtagelse ved de her forespørgselsdebatter. Vi mener, det er regeringens ansvar at føre forhandlingerne med kommunerne. Men det betyder ikke, at vi ikke gerne vil give regeringen nogle gode råd.

Venstres anbefaling til regeringen er at give kommunerne mere fleksibilitet i opgaveløsningen på ældreområdet ved at give de ældre fuld valgfrihed mellem offentlig og privat hjælp. Det vil skabe en tiltrængt konkurrence, som samlet vil være med til at give mere kvalitet og også flere ressourcer, og en bedre udnyttelse af de midler, som vi i dag bruger på området, vil komme de ældre til gode.

På børneområdet vil vi gerne anbefale regeringen at udvide mulighederne for fritvalgsordningen, som er vedtaget, så forældrene får flere muligheder, og familierne får mere fleksibilitet til at tilrettelægge deres liv, både arbejdslivet og også det liv, man bør have sammen med sine børn.

Når vi ser på, hvad vi betaler i skatter og afgifter her i landet, er der ikke noget at sige til, at vi forventer noget andet end ventelister. Vi forventer børnepasning, vi forventer en god service på de helt nødvendige områder som ældrepleje og hjælp til de svageste.

Derfor: Understøt kommunernes ønske om fleksibilitet og borgernes ønske om valgfrihed, så tror vi fra Venstres side, at regeringen kan komme igennem med noget, som kan komme de grupper til gode og til gavn, som vi omhandler her i dag.

Gitte Seeberg (KF):

Den kommunale økonomi er som bekendt styret af en aftale mellem Kommunernes Landsforening og regeringen – og netop en aftale. I ordet ligger, at der er tale om medvirken, dialog og også et vist element af frivillighed. Det betyder, at det er regeringen og alene regeringen, der har ansvaret for de kommunale forhandlinger.

Det Konservative Folkeparti har altid respekteret kommuneaftalerne. Vi har været mere eller mindre enige i indholdet, når der er opnået enighed mellem parterne. Men når enigheden er opnået, så mener vi også, at den skal respekteres. Dermed også sagt, at vi Konservative respekterer det kommunale selvstyre. For det er jo netop dét, der er problemet i denne forespørgsel fra SF. Partiet vil ikke acceptere retten til lokalt at prioritere opgaverne inden for de lovgivningsmæssige rammer, som vi i Folketinget udstikker.

Når det så er sagt, vil jeg også sige, at vi naturligvis ikke kan acceptere, at der er kommuner, der med børn og ældre som indsats spekulerer i økonomien. Der er eksempler på nedskæringer i f.eks. hjemmehjælpen, som har vist sig ikke at være lovlige. Det er selvfølgelig ikke acceptabelt.

Det Konservative Folkeparti er stærkt optaget af at sikre, at vore ældre medborgere får en anstændig alderdom. Og derfor kan og vil vi naturligvis ikke acceptere, at en række kommuner ikke lever op til de forpligtelser, der følger af loven. Men dette problem er et problem, som vi har tilsynsrådene til at tage sig af, og det er da netop også dét, der er sket i de grelle tilfælde. De respektive tilsynsråd har været inde i sagerne og afgjort dem i forhold til den lovgivning, som vi i Folketinget har vedtaget for området.

Når vi, Folketinget, har udstukket de lovgivningsmæssige rammer for hjemmehjælpen, dagpasningstilbud osv., er det op til kommunerne at prioritere inden for den ramme, de selv sammen med regeringen har forhandlet sig frem til.

Ansvar for alt det her kan opdeles i flere dele. En del af ansvaret ligger altså hos kommunerne, men regeringen bærer selvfølgelig også sin del af ansvaret. Det nytter nemlig ikke noget, at der fra den ene eller den anden minister stedse kommer nye krav til kommunerne. Når der kommer nye krav til kommunerne, er det selvfølgelig også vigtigt, at der følger en pose penge med.